

[Annelise Gottfredsen]

orlov overføres et mandat til Storstrøms amtskreds. I anledning af hr. Finn Jørgensens orlov må der overføres yderligere et mandat, og dette må overføres til Frederiksborg amtskreds, der efter Storstrøms amtskreds er den bedst berettigede. I anledning af hr. Finn Jørgensens orlov indkaldes derfor 1. stedfortræder for det konservative folkeparti i denne amtskreds, direktør, cand. polit. *Arne Lund*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

I. Som ordinært medlem af folketinget godkendes grosserer Frank Mathiassen fra og med den 25. september 1983 at regne.

II. Som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med den 6. oktober 1983 godkendes:

1. Konsulent Karen Dahlerup Andersen.
2. Husmoder Lise Hansen.
3. Vicepolitikommissær Mogens Fledelius.
4. Kaptajn Egon Nielsen.
5. Skovarbejder Egon Roesgaard.
6. Konsulent Aase Arnfast.
7. Major Helge Adam Møller.
8. Direktør, cand. polit. Arne Lund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Statsministerens redegørelse ved folketingets åbning.

(Redegørelsen givet 4/10 83).

Formanden:

Under denne sags behandling vil også den følgende sag, første behandling af forslag til finanslov for 1984, kunne omtales.

Taletiden er for ordførere 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang, for andre medlemmer 10 minutter i

første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Jeg skal allerede nu oplyse, at det er min hensigt at holde ca. 1 times pause mellem kl. 12 og 13.

Forhandling

Svend Auken (S):

Statsministerens tale i tirsdags var interessant, ikke så meget måske ved sine konkrete oplysninger eller diskussionen af væsentlige perspektiver i samfundsudviklingen, men først og sidst ved sin stærke ideologiske undertone. I åbningstalen gøres der ikke noget forsøg på at tilsløre den enøjethed, der for den faste i troen gør det ud for klarsyn. Ideologien er konservativ, dybt konservativ: troen på kræfternes frie spil. Ordet »den enkelte« er det mest positivt ladede ord i talen. Alt, hvad der er fælles, er suspekt. Alt, hvad der er privat, er af det gode. Ført ud i sin yderste konsekvens betyder denne tankegang: hellere et ekstra reklamebureau end et ekstra plejehjem, hellere en dyrt betalt leasingadvokat end en hjemmehjælper. Det private er det produktive, det fælles er det offentlige og dermed pr. konservativ definition uproduktivt. Leasingadvokaten skaber værdier, hjemmehjælperen ligger os til byrde, kan man sige ræsonnementet lyder.

Jeg ved godt, at mange venstreministre vil hævde, at de også har haft stor indflydelse på åbningstalen, og det er sandt. Der er mange ord forment af venstremænd, men det ændrer jo ikke på den kendsgerning, at filosofien i talen, ideologien, er konservativ. Ingen kan vel påvise et eksempel på, at venstres deltagelse i regeringssamarbejdet har virket som en liberal bremse på en konservativ politik. Offentligheden har måske snarere fået det omvendte indtryk, at det ofte er venstre, der skubber mod højre.

Til gengæld er det også indtrykket, at de to øvrige regeringspartier, CD og kristeligt folkeparti, faktisk på nogle områder øver en modererende indflydelse.

En åbningstale er et spejl, som statsministeren holder op mod sin tid. Nødvendigtvis er det kun et udsnit af virkeligheden, der spejler sig i talen. Derfor er det interessant, både hvad der siges, og hvad der ikke siges. Der er sikkert mange, der kan genkende deres personlige virkelighed i statsministerens